

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

חולין דף לג.

האם מותר לישראל או לעכו"ם לאכול מבני מעיים,
או מבשר שהוצא מבית שחיטתה של בהמה קודם שמתה?

לעכו"ם	לישראל	
אסור ¹	מותר	לרב אחא בר יעקב
מותר ²	מותר	לברייתא

כיצד יש הכשר לדברים דלהלן, לקבל טומאה?

שלא ע"י דם	ע"י דם	
לת"ק: אינם מוכשרים לר"ש: שחיטה עצמה מכשרת	מוכשרים ³	חולין
מוכשרים בחיבת הקדש	אינם מוכשרים	קדשים

חולין דף לג:

"כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים" - דדינו להיות שני לטומאה (כגון: סתם ידים ועוד),
שנגעו בדברים דלהלן, מה דינם?

בחולין	במעשר	בתרומה	בקדשים	
טהור	טהור	פוסלו ואינו עושה רביעי	מטמאו בשלישי לעשות רביעי	לר' מאיר
	אסור באכילה ⁴			לחכמים

¹ רב אחא דייק מהא דקאמר ר"ל לגבי ריאה שאם ניקבה אחר שחיטת הקנה אינה נפסלת, ומטעם "דכמאן דמנח בדיקולא דמי", דא"כ ה"ה לבני מעיים בשחיטת הושט מיד הם חשובים כמאן דמנח בדיקולא, ולגוי אין מתירה שחיטה לאיסור אבר מן החי - דלא נאמר להם שחיטה, אלא המתיר הוא מיתתה של בהמה, ובשר מן החי שפרש קודם מיתה - אין מיתה מתרת אותו. ולפי"ז בשר הבני מעיים שחשוב כמאן דמנח בדיקולא מיד אחר השחיטה קודם המיתה, לא יצא מאיסור אבר מן החי, ואסור לבני נח. וה"ה בשר שניקח מן הבהמה מבית שחיטתה קודם מיתתה שאסור לפ"ז לבני נח לעולם.

² והטעם: "דליכא מידי דלישראל שרי ולעכו"ם אסור".

³ וע' לקמן (בדף לה:) האם גם ר' שמעון מודה בזה שיש הכשר ע"י דם או חולק.

⁴ ודייקה הגמ', דדוקא באכילה אסור אבל בנגיעה מותר, ובתוס' (ד"ה ודלמא) הוכיחו מברייתא, שכן הוא האמת ולא רק דחוי בעלמא.

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daff@dafyom.ico.il

חולין דף לג:

בדברים דלהלן, האם נאמר בהם חידוש של "ידיים תחילות"¹ (=ראשון לטומאה), או לא?

בחולין	בקדשים ותרומה	
לא נאמר בהם	נאמר בהם	לתנא קמא דרשב"א, לר"ע
נאמר בהם	נאמר בהם	לר' שמעון בן אלעזר
לא נאמר בהם	לא נאמר בהם	לחכמים החולקים על ר"ע

האם שני עושה שלישי בחולין? [תוד"ה הני].

בטומאה דרובן	בטומאה דאורייתא	
לסוגיין: אינו עושה לרב אסי: עושה ²	עושה	לר' עקיבא
אינו עושה	אינו עושה	לחולקים על ר' עקיבא

האוכל חולין שנעשו על טהרת הקדש או על טהרת תרומה, שנטמאו כדלהלן, מה דינם?

לר"י: בנעשו על טהרת תרומה בלבד	לר"א: כשנעשו על טהרת הקדש או טהרת תרומה ³	
נעשה שני	נעשה ראשון ⁴	אוכל אוכל ראשון
נעשה שני	נעשה שני	אוכל אוכל שני
לענין קדש - נעשה שני לענין מגע תרומה - טהור ⁵	נעשה שלישי	אוכל אוכל שלישי

¹ ובאופן שהכניס רק את ידיו לבית המנוגע, דמדאורייתא לא נטמא בכלל דביאה במקצת לא שמה ביאה, וגזרו חכמים על הידיים לטומאה, ויש כאן מחלוקת משולשת, האם גזרו עליהם להיות כראשון (=תחילות) בין לקדשים ובין לתרומה, או רק לתרומה וקדשים גזרו, או שרק גזרו עליהם להיות שניות ולא יותר.

² דייקו תוס', מהא דדייק רב אסי מדברי ר"מ ור' יהושע שאמרו "כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים וכו' מותר בחולין" שס"ל ששני אינו עושה שלישי בחולין, ואף ששם מייירי במילתא דרבנן ("טעון ביאת מים מדברי סופרים") שלכאורה לכו"ע אינו עושה שלישי, שמע מינה שס"ל לרב אסי שר"ע חולק אפי' במידי דרבנן - ששני עושה שלישי בחולין, ועל זה באו ר"מ ור' יהושע לחלוק שאינו עושה.

³ ר' אליעזר ור' יהושע נחלקו בתרתי (לפי האוקימתא עתה - אכן בדף לד. יש מחלוקת בזה), דגם נחלקו מה הדין בראשון ושני ושלישי וכדלהלן, וכן נחלקו האם כל הדינים דלהלן הוא רק בחולין שנעשו על טהרת תרומה - שטהרת תרומה יכולה להתפס בחולין, אבל בחולין שנעשו על טהרת הקדש בטלה דעתו, ואין טהרת הקדש נתפס עליהם בכלל, דר"א ס"ל שנתפס ור"י ס"ל שלא.

⁴ ס"ל דבכל גוונא נעשה האוכל כמאכל, ואף שהטעם הוא דזימנין אכיל אוכלין טמאים, ותוך כדי אכילתו יצטרך למשקים כדי להעביר את אכילתו וישתה משקים של תרומה - ויטמאו בפיו, ולכן גזרו עליו בראשון ושני כדי שיהא זכור לא לגעת במשקים של תרומה. ואף שגם באוכל ראשון מספיק היה לגזור עליו שני - דגם שני לא נוגע בתרומה, תירצו תוס' דר' אליעזר לגמרי משהו את האוכל למאכל.

⁵ דאם נגע בתרומה לא פסלה, אולם לאכול תרומה הוא אסור.